

Procjenjivanje i ocjenjivanje postignuća učenika, nastavnika i škola

Radni materijal 2: Perspektive procjenjivanja

Unutarnje i vanjsko procjenjivanje omogućavaju pojedincu da dobije predodžbu o vlastitom statusu učenja te da sukladno tome poduzme daljnje korake. Ona pomažu i u postavljanju novih ciljeva.

Svi su ljudi navikli da ih drugi procjenjuju. Tako dobivaju povratne informacije od učenika, nastavnika i roditelja.

Samoprocjenjivanje opisuje sposobnost prosuđivanja samog sebe te izvođenja zaključaka na toj osnovi. Bitan je to instrument u poticanju autonomije učenika i umanjivanju potpune ovisnosti o nastavnikovim povratnim informacijama. Učenici koji su sposobni realno prosuditi sami sebe stvaraju bolju sliku o vlastitom ja i manje su podložni osjećaju nesigurnosti. Manje će ovisiti o povratnim informacijama i pohvali te će primjereno interpretirati reakcije nastavnika.

Samoprocjenjivanje i procjenjivanje od strane drugih ne trebaju se nužno potpuno podudarati, no treba ih se saslušati na zajedničkim sastancima, o njima dobro promisliti i raspraviti ih. Učenik na samog sebe ne gleda automatski na isti način kao i njegov nastavnik. Trebaju se iznijeti i raspraviti različita stajališta. Na taj se način mogu ispraviti mrtvi kutovi, sužene perspektive ili gotovi stavovi. Učenici trebaju korak po korak naučiti kako prosuditi vlastite kompetencije i sposobnosti, kao i na koji način pružiti povratne informacije ostalim učenicima, kako prihvati povratne informacije i raspraviti ih. Takvim pristupom dolazi do veće podudarnosti između samoprocjenjivanja i procjenjivanja od strane drugih.

